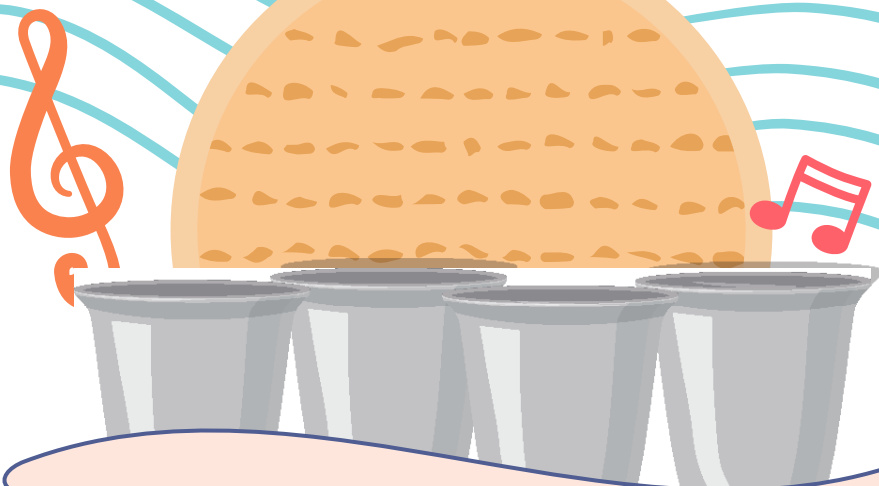

סְעוּדַת מְשִׁיחַ

בַּחג הָאַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח אַחֲרֵי תַּכְלִית מִנְחָה,
עוֹרְכִים סְעוּדָה מִיַּחַדָּת, "סְעוּדַת מְשִׁיחַ".
רַבֵּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, תִּקֵּן אֶת מִנְהַג
הַסְעוּדָה הַזֶּה. אוֹכְלִים בָּהּ מִצּוֹת, שׁוֹתִים
אַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל יַיִן (אוּ מִיץ צִנְבִּים),
וְכַךְ סוֹכְגִים וּמְקַבְּלִים אֶת 'הָאֶרֶת מְשִׁיחַ'
הַמְאִירָה בַּיּוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה.

נִלְמַד עַל הַגָּאֹלָה בְּעֶזְרַת הַדָּף שֶׁלִּפְנֵינוּ,
וְנִשְׁיֵר יַחַד נִגּוֹן מִתְאִים לְכָל קִטֵּעַ שֶׁנִּקְרָא.

אֲנִי מְאִמִּין

הַרְבֵּי סֵפֶר בָּאֶחָת הַהִתְעַדּוּיוֹת: מְסַפְּרִים עַל
אֶחָד מִצְדִּיקֵי פוֹלִין כֶּאֱשֶׁר עוֹד הָיָה בְּקִטְנוּתוֹ,
פְּעַם אֶחָת כֶּאֱשֶׁר מִנְעוּ מִמֶּנּוּ תַּפּוּחַ, אָמַר אֶת
הַבְּרָכָה "בּוֹרָא פְּרֵי הָעֵץ" וְעַל יְדֵי כֵךְ הַכְרִיחַ לִתֵּת
לוֹ אֶת הַתַּפּוּחַ, כִּדִּי שְׁלֹא תִהְיֶה בְּרָכָה לְבִטּוּלָה!
כֵּן, עַל יְדֵי זֶה שִׁיְהוּדִים יִשְׁמְחוּ בְּשִׂמְחַת הַגָּאֹלָה,
מִצַּד הַבִּטְחוֹן שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָבִיא אֶת
הַמְּשִׁיחַ בְּקֶרֶב מִמֶּשׁ, הִרִי זֶה עֲצָמוּ כְּבִיכּוֹל יִגְרֵם
מִהֵר יוֹתֵר ('אֲחִישֵׁנָה') שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָבִינוּ
שֶׁבְּשָׁמַיִם, יִמְלֹא מְשָׁלוֹת לְבָם שֶׁל יִלְדָיו.

(על פי לקוטי שיחות, חלק כ' עמוד 384)

אֲנִי מְאִמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאת הַמְּשִׁיחַ.

חַג שְׂמֵחַ!

שְׁנֹזֶכֶה בְּמַהֲרָה לַגָּאֹלָה הַשְּׁלֵמָה בְּבִיאת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ;

צוֹת אֶגֶף חֲנוּךְ חִבְרָתִי-חֲסִידִי,
רֶשֶׁת אֶהְלִי יוֹסֵף יִצְחָק

שיבנה בית המקדש

בספר הזהר (חלק ג רכא,א) מְכַנֶּה הַבַּיִת
הַשְּׁלִישִׁי "בְּיָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא" –
בֵּינָן שִׁיבְנָה עַל-יְדֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
יֵשׁ דְּעוֹת שׁוֹנוֹת הָאֵם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יֵרֵד
מוֹכֵן מִן הַשָּׁמַיִם, אוֹ יבְנָה בְּיַד אָדָם.
מִסְבֵּר עַל כֵּן, שְׁלַמְעֶשֶׂה, יִהְיוּ בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ
הַשְּׁלִישִׁי דְבָרִים שִׁיבְנוּ בְּיַד אָדָם וַיִּהְיוּ דְבָרִים
שִׁירְדוּ וַיָּבֹאוּ מִן הַשָּׁמַיִם. כֵּן, מֵצֵד אֶחָד
עַם-יִשְׂרָאֵל יִקְיִים אֶת הַמְצֹאָה לִבְנוֹת בֵּית-מִקְדָּשׁ,
וּמֵצֵד שְׁנֵי יִהְיוּ בַּמִּקְדָּשׁ דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים,
שֶׁבְּזָכוֹתָם הוּא יִהְיֶה נָצְחִי.

שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתָךְ.

והיא שעמדה

אַחַת הַסְּבוֹת לָאַרְבַּע הַכּוֹסוֹת בְּלִיל הַסֵּדֶר הִיא,
שֶׁהֵן מְקַבִּילוֹת ל"אַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל פְּרָעָנוֹת
שְׁעֵתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (–בְּזֶמֶן הַגָּאֻלָּה)
לְהַשְׁקוֹת אֶת אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְכִנְגְדֵן עֵתִיד
לְהַשְׁקוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל אַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל נְחָמוֹת"
(כְּמֵאֵמֶר חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָּה).
אִם כֵּן, כִּיּוֹם, כְּאֲשֶׁר אָנוּ מִתְקַרְבִּים לִימּוֹת
הַמָּשִׁיחַ שֶׁבָּהֶם יִתְקִימוּ הַיְעוּדִים הַלְלוּ, אָנוּ
שׁוֹתִים עוֹד אַרְבַּע כּוֹסוֹת בְּסִיּוֹם הַפֶּסַח, כְּדִי
לְעוֹרֵר אֶת גְּלוּי אַרְבַּע הַכּוֹסוֹת שֶׁל יְמֵי הַמָּשִׁיחַ.

וְהִיא שְׁעֵמָדָה לְאַבּוֹתֵינוּ וְלָנוּ, שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלִבָּד
עֹמֵד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם.